
AVRUPA PARLAMENTOSU TÜRKİYE RAPORTÖRÜ KATI PİRİ'NİN GÖZLEMLERİ (ENGLISH)

23.03.2017

AB Haber (22 Mart 2017)

Avrupa Parlamentosu AP Türkiye Raportörü Kati Piri, Türkiye'ye düzenlediği ziyaret sonrası gözlemlerini ve Avrupa-Türkiye ilişkilerini değerlendiren Türkiye aleyhine görüş başlıklı bir yazı kaleme aldı. Pirinin bu yazısını Lokman Sazan Türkçeleştirdi.

Bu ayın başında Ankaraya vardığımda, kolay bir yolculuk olmayacağını biliyordum. Türk hükümeti Avrupa Parlamentosunun Türkiyeyle üyelik müzakerelerini geçici olarak dondurma önerisine karşılık olarak Avrupa Birliği yetkililerini istenmeyen olarak ilan etmişti. Uçaktan indiğimiz sırada hiçbir resmi görüşme kabul edilmemişti. Pasaport kontrolünden geçtiğimizde, birlikte geldiğim personellerle ortak bir iç çektik. En azından ülkeye girişimiz yasaklanmamıştı.

Birçok insan bana gergin bir atmosferle karşı karşıya olmaya hazır olmamı söylemişti ve haklılardı da. Tanıştığım bir gazeteci her an kaçması gerektiğini bildiği için bavulunu hazırda bekletiyordu. HDP merkezindeki atmosfer cenaze merasimi havasındaydı. Türkiye'yi ziyaret ettiğim günün sabahında ise 13üncü milletvekili (İdris Baluken) ameliyat sonrasında iyileşmekteyken hastaneden doğrudan cezaevine gönderildi ve parti eşbaşkanı Figen Yüksekdağın vekilliği düşürüldü. Güneydoğudaki pek çok belediye başkanının görevden alınması ya da tutuklanmasıyla birlikte de bütün bölge neredeyse siyasi temsiliyetsiz bırakılmıştı.

Bu gözlemlerimi son anda görüşmeyi kabul eden Başbakan Yardımcısı Mehmet Şimşekle gerçekleştirdiğimiz görüşmede dile getirdim. Bana ABnin Türkiye'nin durumunu yeterince anlamadığını söyleyen Mehmet Şimşekin haklılık payı var. Komşu Suriyedeki savaş Türkiye'ye muazzam sayıda mülteci gelmesine neden oldu ve ülkeyi hem İslam Devleti hem de PKK'nin hedefi haline getirdi. Geçtiğimiz yazın şiddetli darbe girişimi yalnızca 248 masum insanı öldürmedi aynı zamanda tüm nüfusu mutlak şoka soktu.

Yine de bana göre bu gerçekler, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğanın, şu anda yaptığı gibi, ne muhalif sesleri bastırmasına ne hukukun üstünlüğünü baltalamasına ne de siyasi muhalifleri terörün destekçisi olarak etiketlemesine mazeret gösterilebilir ne de Türkiye Hükümetinin yapısal konularda hiçe sayıldığını düşündüğünde Avrupayı tehdit eden tavrını meşrulaştırır. Bu tutumlar, politik müttefik olarak Türkiye'nin güvenilirliğini sarsıyor.

Türk Hükümeti destekçileri ABnin Türkiyeyle olan ilişkilerinde çifte standart uyguladığını ve Brükselin Türkiyenin AB ile olan ilişkilerinde, özellikle de ABye vizesiz seyahat özgürlüğü sözünü tutmadığını ısrarla belirtiyor. Bu güven eksikliği kesinlikle iktidardaki Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) temsilcileriyle sınırlı değildir. Türkiyenin AB üyelik sürecinde, Sivil Toplum örgütleri ve medyadan AKPnin sadık destekçileri de AB tarafından hayal kırıklığına uğratılmış.

Bu eski Avrupa şakşakçıları, ülke içindeki insan hakları ihlalleri karşısında kafalarını çevirip mülteci kriziyle baş etmek için Avrupa başkentlerinin Türkiye hükümetiyle transaksiyonel ilişkiler kurmasına göz yumuyor. Türkiyenin on yıllardır böyle bir türbülansla karşı karşıya kalmadığını ve Avrupa ülkeye kapılarını kapatırsa Türkiyenin karanlığa hapsolacağını söylüyorlar.

Böylesi bir atmosferde ülke, Erdoğanın hali hazırda olan gücünü sağlamlaştıracak anayasal değişikliğinin oylanacağı referanduma hazırlanıyor. Avrupa Konseyi Venedik Komisyonunun özetlediği gibi, Evet oyuyla demokratik sistemden kuvvetler ayrılığının yokluğundan otoriter bir sisteme geçilecektir. Hukuk uzmanları da mevcut OHAL koşullarının böylesi bir oylama için demokratik koşullara izin vermediği uyarısında bulunmuştu.

Türkiye halkı demokrasiyi hak ediyor. Fakat çoğunluk anayasal reform önerisini onaylarsa, Avrupa Parlamentosu, ülkenin yeni yönetim biçiminin AB Kopenhag Kriterlerini karşılayıp karşılamadığını değerlendirmeye almak zorunda kalacaktır.

Ne yazık ki, yaptığım ziyaret Avrupa Parlementosunun ABye kabul görüşmelerinin dondurulması pozisyonunu tekrar gözden geçirmesi için bir sebep vermedi. Mevcut koşullar altında Türkiyenin Birliğe katılması hakkında konuşmak, özellikle Erdoğanın Alman ve Hollanda hükümetlerine Nazi uygulamaları gibi gereksiz suçlamaları sonrasında, güvenilirlikten yoksun olurdu. Türk hükümetinin davranışlarına göz yummak, ABnin Avrupa demokratik değerlerine sıkı sıkıya bağlı olmasını talep ettiği diğer aday ülkelere yanlış sinyal olurdu.

AB bundan sonra entegrasyon yerine işbirliğine odaklanmalıdır. Önümüzdeki aylarda vize serbestiyeti, terörle mücadele ve Suriyedeki çatışmaya çözüm bulma gibi önemli sorunlar üzerine ortak bir zemin bulabilmeyi umut ediyorum. Avrupalı değerlerimizle ortak düşünen Türkiyelilerin yanında olmalıyız. Şu anda bunu yapmak, Türk Hükümetini demokrasi ve hukukun üstünlüğü yoluna geri dönmeye çağırarak anlamına geliyor.

Gazetekarınca

The case against Turkey

A European parliamentarians visit to Ankara yielded no reasons to reconsider freezing accession talks.

As I landed in Ankara earlier this month, I knew it would not be an easy trip. The Turkish government had declared EU officials unwelcome in response to the European Parliaments proposal to put a temporary freeze on Turkeys accession talks. As we touched down, not a single meeting with government officials had been confirmed. When we passed through border control, my staff let out a collective sigh. At least we had not been barred from entering the country.

www.politico.eu/article/the-case-against-turkey-erdogan-european-parliament-hdp/

Kaynak/Source: